

Backspegeln

I en serie reportage möter Lokalbladet äldre personer från Öarna. Vi låter dem blicka tillbaka för att minnas hur livet, samhället och vardagen såg ut förr.

text & foto
Conny Nylén

Brasilien tur och retur för Sven Bryngelsson

Sven går gärna ut i garaget och mekar med motorn till snipen. Här ska han slipa toppen och byta kolringar.

”Det var en spännande tid med mycken ovisshet...” skriver Sven Bryngelsson om sitt liv.

Först fick de vykort och brev från Brixham, nästa livstecken, från GG 370 Carla som tidigare under hösten 1952 lämnat Hönö, kom från Lissabon i Portugal. Pappa Folke var på väg till Brasilien för fiske tillsammans med fiskebåtarna Oberon och Tabor från Hönö.

Pappa Folke hade sålt av sin andel i fraktbåtarna och i isindustrin, och blivit en av manskapet på Carla som just anläppt hamnen i Lissabon.

– På den tiden kunde man inte ringa hem, säger Sven i stugvärmén på Bustadvägen.

Sven var tolv år och tillsammans med mamma Greta och sin syster Margareta följer de färden mot Brasilien via brev och vykort.

”Efter ytterligare några veckor

var det spanska frimärken på breven avstämplade i Santa Cruz på Teneriffa, en av Kanarieöarna” står det att läsa i Svens svar-ta pärm – *Minnen eller glömska ur mitt liv.*

Recife

Efter några veckor kommer en hälsning från Recife i Brasilien och de hemma på Hönö tyckte att nu är de äntligen framme. Men Carla skulle vidare till Rio de Janeiro där deras fiskelicenser var giltiga. Trots att fisket var dåligt bestämde de att familjen skulle flytta ner, efter ett halvår. Hemma på Hönö började de packa ner hemmet i lådor. Allt skulle med: sängar, möbler, husgeråd, sängkläder, allt till och med kylskåpet. I början av juni 1953 la M/F Guayana ut från kajen i Göteborg med destination Rio de Janeiro. Sven hade fått sluta sjätte klass i förtid. Vid Hanstholm, strax norr om det mer kända Thyborön från sjörapporten på Danmarks västkust, låg den svenska båten Milano och fiskade. De gick upp

jämsides med Guayana och skeparen ombord, Stig Abrahams-son, kunde via en megafon ge en sista hälsning från Sverige till Sven, Margareta och deras mamma Greta. Stig hade två bröder i Brasilien på båten Tabor.

Rio

Någon månad senare ankrade de upp mitt i Guanabarakukten i inloppet till Rio de Janeiros vackra hamn mitt i natten. På morgonen när Sven vaknade minns han att Kristusstatyn låg inbäddad i ett moln och det dröjde ”fram på förmiddagen innan Jesus kom ut och visade sig själv”.

Pappa Folke lossade fisk så det dröjde innan han kunde ta en speedboat till sin familj på Guayana. Det var söndag så de kom inte till kaj förrän på måndagen. Sven minns alla nya dofter från kajskjulen – kaffe, kryddor och andra nya dofter. Och han minns också alla nya ansikten ”en blandning av allting” ljusa, mörka, indianer, portugiser allt i en salig röra för en 13-åring som bara någon månad tidigare läm-

nat Hönö. Han skriver också om det nya språket: ”Ett språk som man inte begrep ett ord av, och som lät som om dom var ilska på varandra när dom pratade”

Sydamerika

Sven kommer ihåg hur hotellrummet såg ut och han minns också att en gitarr stod lutad mot en vägg. Han tyckte det var märkligt när den började spela mitt i natten. Pappa tände lampan och de såg en liten mus springa uppför väggen. Den hade bjudit på ett nattkoncert och Sven skriver ”Sånt händer bara i Sydamerika.”

I de mer sydliga breddgraderna, tre fyra dagar från Rios vatten, gick fisket bra och efter en tid följde Sven med som kockepöjk. Tore i *Könnevi* lärde honom och under devisen att det ska koka i 20 minuter gick det bra när de var ute till sjöss där det fläktade lite i vinden. ”Men när vi kom in till Rio och det var 35 grader i luften kunde man lätt hålla sig för skratt.”